

[Tastesen.]

brugte jo det udtryk, at den alt overvejende del af lægerne skønnede rigtigt. Det er nemt og bekvemt, hvis man har en stor praksis og mange patienter, at kunne holde patienterne lidt på afstand ved at udstede recepter på forholdsvis store portioner.

Jeg synes ikke, at det på nogen måde kunne være skadeligt, hvis der indførtes en fornuftig kvantumsbegrænsning. Det er efter min mening ikke rimeligt, at der kan udstedes f. eks. en recept på 50 ketogantabletter, som jeg ved det gøres i visse tilfælde. Folk bør vel have disse ting hos sig, når smerterne opstår, men man kan jo få en ny beholdning, når man har brug for det. Derfor synes jeg, der er rimelighed i, at der indføres en kvantumsbegrænsning. Jeg er bekendt med, at man i Sverige har overvejelser i denne henseende, og jeg vil spørge ministeren, om han med opmærksomhed vil følge udviklingen i Sverige, hvor man også har et stort narkotikamisbrug, og hvor man forsøger på at sætte ind med en begrænsning af kvantumsudstedelsen.

Jeg kan i øvrigt sige, at en mand som farmakologen, professor Knud O. Møller skriver i sidste nummer af Familie-Journalen, at mere end 50 pct. af de antibiotika, lægerne bruger i dette land, gives for at behage patienterne og er uden behandlingsmæssig betydning. Hvis det også gælder for andre stoffers vedkommende, er det selvfølgelig ikke så rart, men der er diskussion om disse forhold selv i lægekredse, gør jeg opmærksom på, og jeg beder ministeren se kritisk på forholdene også fremover.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Når hr. Tastesen anmoder mig om at følge udviklingen meget nøje og med opmærksomhed, kan jeg selvfølgelig ikke andet end sige til hr. Tastesen, at det gør vi altid i indenrigsministeriet, og det gør de i sundhedsstyrelsen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden: Jeg skal efter opfordring udsætte et af hr. Niels Eriksen til undervisningsministeren stillet spørgsmål til tingets næste spørgetid. Det næste spørgsmål er stillet af hr. Knud Bro til ministeren for offentlige arbejder.

Af *Knud Bro* til ministeren for offentlige arbejder:

„Hvornår og på hvilke betingelser mener ministeren, at bygning af Store-Bæltbroen kan påbegyndes?“

Knud Bro: Jeg har stillet dette spørgsmål til ministeren, fordi der i den sidste tid er skabt tvivl om, hvorvidt folketinget stadig står på, at Store-Bæltforbindelsen har første prioritet.

Jeg betragter det som overordentlig vigtigt ikke mindst for provinsens erhvervsliv, at man har mulighed for billigt og hurtigt at komme over bæltet; jeg betragter det i øvrigt som den væsentligste opgave, man kan påtage sig at løse for det øvrige land.

Sidst har diskussionen været fremme i forbindelse med nogle tanker om bompeng, som jeg meget gerne vil tage kraftigt afstand fra. Jeg håber, ministeren her vil sige til os, at der ikke er nogen planer om, at man skal betale bompeng for at få lov at køre på vore veje. Det vil både være besværligt, administrativt dårligt og fordyrende.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg er ikke helt klar over, om spørgsmålets formål var at få noget at vide om de praktiske muligheder for en Store-Bæltbro eller en fast forbindelse over Store-Bælt, eller om det mere sigtede på at få lejlighed til at tage afstand fra spørgsmålet om bompeng.

Men hvis jeg holder mig til spørgsmålets tekst, så vil jeg gerne sige, at for det første kan jeg henvide til bl. a. betænkningen om en fast forbindelse over Store-Bælt, og for det andet til det materiale, jeg har fremlagt i folketingets trafikudvalg, og som peger på, at en mulighed for at fremskynde påbegyndelsen af en fast forbindelse over Store-Bælt i høj grad kan være afhængig af, hvilken teknisk udførelse man vil anvende.

Jeg betragter også denne opgave som vigtig, og hvis jeg gerne vil have den fremmet, må opgaven være at søge at få den delt op og placeret ind i et samlet investeringsprogram, som vi arbejder med i trafikministeriet, men det er klart, at et spørgsmål om tidspunktet for en sådan placering kan jeg ikke svare på endnu; det må gå ind i den samlede plan. Men jeg kan